

Húsvét 2. vasárnapja
Az Isteni Irgalmasság vasárnapja

Szent Fausztina Kowalska nővér (1905-1938) egy lengyelországi faluban született mélyen vallásos, tízgyermekes család harmadik gyermekeként.

Hét éves korában érezte először a szerzetesi hivatást. Tizenöt éves volt, amikor szülei elé állt ezzel a gondolatával, de csak öt év múlva léphet zárdába.

A jelentéktelennek tűnő életét az Úr irgalmassága ragyogta be: misztikus egységben élt Istennel. A Jézus parancsára írt Naplója őrizte meg számunkra Megváltónk szavait. A Kinyilatkoztatás csodálatos, de sajnos kissé homályba kerülő igazságának feltárását kapta feladatul, Isten irgalmasságának hirdetését. Azóta már a történelem eseményei alapján is, és a pápai megnyilatkozásokból is biztosan tudjuk, hogy csak az Isten irgalma mentheti meg világunkat mind a sátáni ármánykodástól, mind pedig attól, ahogy az az emberi közvetítés által próbálja aláásni életünket: a lelki- szellemi-, fizikai-, erkölcsi- és családi életünket.

Fausztina nővér már évek óta érzékelte Jézus különleges megjelenéseit és szavait, mikor 1931-ben szemeivel is meglátta Őt: „Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán át két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány. Csendben néztem az Urat, a lelkem eltelt félelemmel, de nagy örömmel is. Kis idő múlva azt mondta Jézus: „Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: 'Jézusom, bízom Benned.' Azt kívánom, hogy tiszteljük ezt a képet, először a ti kápolnátokban, aztán az egész világon!” (Napló, 47.) A képet így magyarázta az Úr: „A halvány sugár a vizet jelenti, ami a lelket tisztítja meg, a piros a vért, amely a lélek élete. Boldog, aki ezek árnyékában él.”

(Napló, 299.)

Az Úr különféle ígéreteket fűzött e kép tiszteletéhez, pl. a tökéletesség útján való előrehaladást és a boldog halál kegyelmét: „A kép által sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára.” (Napló, 570.)

A Megváltó azt kívánta, hogy Fausztina nővér terjessze el az emberek között Jézus határtalan irgalmát a bűnös lelkek iránt. Ez az utolsó mentsvár számukra, mert Isten még azokat is meg akarja menteni, akik életük során makacsul ellenálltak felkínált kegyelmének. „Aki Irgalmasságom ünnepén az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes

elengedését nyeri el.” (Napló, 300.) „Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is.” (Napló, 699.) „Mielőtt eljövök, mint igazságos Bíró, előbb szélesre kitárom irgalmam kapuját. Aki nem akar az irgalom kapuján átmenni, annak igazságosságom kapuján kell áthaladnia.” (Napló, 1146.) Az Isteni irgalmasság elnyerésének az a feltétele, hogy bízunk az Ő jóságában, gyakoroljuk a felebaráti szeretetet, és a szentgyónás által elnyerjük a megszentelő kegyelem állapotát, s így, megtisztult lélekkel fogadjuk Őt a szentáldozásban. Sajnos vannak olyan emberek, akik nem nyitják meg szívüket ez a Jóság előtt: „Keserves szenvedéseim ellenére elvesznek egyes lelkek. Utolsó mentőövet adok nekik, ez az Irgalmasságom ünnepe. Ha nem dicsőítik irgalmamat, örökre elvesznek.” (Napló, 965.)

Isten irgalmassága felülmúlja az igazságosságát, s ezért nem az eredményeinket mérlegeli, hanem a szívünk szándékát. „A kárhozat azokra a lelkekre vár, akik el akarnak veszni, mert aki törekszik az üdvösségre, annak az Úr rendelkezésére bocsátja az irgalom tengerét.” (Napló, 631.) Egy angyal bemutatta Fausztina nővérnek a poklot. Láta a kárhozottak szenvedésének mibenlétét: az által az érzékük által gyötrődnek, amellyel vétkeztek. „Isten parancsára írok ezekről a dolgokról, hogy egyetlen lélek se mentegethesse magát azzal, hogy nincs pokol, és nem volt ott senki, nem lehet tudni, mi van ott. Isten parancsára tanúsítom a lelkeknek: létezik a pokol. ... A legtöbb ott szenvedő lélek olyan, aki nem hitte el, hogy van pokol.” (Napló, 741.)

„Ma lélekben a mennyben voltam, s láttam azt a felfoghatatlan szépséget és boldogságot, ami a halál után vár ránk. Láttam, ahogy minden teremtmény szünet nélkül tiszteletet és dicsőítést tanúsít az Úr iránt. Láttam, mily nagy a boldogság Istenben, amely kiárad minden teremtményre, s őket is boldogítja, majd a boldogságból fakadó valamennyi dicsőítés és magasztalás visszaáramlik a Forráshoz, behatol Isten mélységébe, szemlélve belső életét – az Atya, a Fiú és a Szentlélek életét – amit soha senki felfogni vagy kikutatni nem tud. ... Isten megismertette velem azt az egyedüli dolgot, ami végtelen értékkel bír előtte: ez pedig Isten szeretete. Semmi sem hasonlítható a tiszta szeretet egyetlen tétéhez. Milyen felfoghatatlan kegyelemben részesíti Isten azt a lelket, aki Őt őszintén szereti. ... Lelkemet béke és szeretet töltötte el, s minél jobban megismerem Istent, annál jobban örvendek annak, hogy ilyen az Isten. Ó, Istenem! Mennyire sajnálom azokat az embereket, akik nem hisznek az örök életben! Oly erősen imádkozom értük, hogy az irgalmasság egy sugara érje őket is, és hogy Isten atyai keblére ölelje őket.” (Napló, 777-781.)

„Egyik este megjelent előttem egy meghalt nővér, aki már több ízben is meglátogatott. Mikor először láttam, nagyon szenvedett. Később fokozatosan csökkentek a szenvedései. Ezen az estén sugárzott a boldogságtól. Azt mondta, hogy már az égben van. ... Ezután hozzám lépett, kedvesen megölelt, s azt mondta: 'Már mennem kell.' Megértettem, mily szoros kapcsolat van a lelkek életének e három szakasza közt: föld, tisztítóűz, mennyország.” (Napló, 594.)

Fausztina nővér hivatása

„Ma téged küldelek az egész emberiséghez, irgalmasságom üzenetével – mondta Jézus. – Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani, és irgalmas szívemre szorítani.” (Napló, 1588.) „*Te vagy irgalmasságom titkárnöje*, erre a tisztségre jelöltelek ki a jelen és az eljövendő életben (...), hogy közöld a lelkekkel nagy irgalmamat, melyet irántuk érzek, és bátorítsd őket: bízzanak irgalmam mélységében.” (Napló, 1605. és 1567.)

A Szűzanya erősíti Fausztinában a hivatástudatot: Isten irgalmasságát kell hirdetnie. „A Megváltó nagy irgalmáról kell beszélned a világ előtt, s felkészítened a világot újbóli eljövételére, amikor nem mint irgalmas Megváltó, hanem mint igazságos Bíró fog eljönni. Ez a nap rettenetes lesz, ki van jelölve az igazság napja, Isten haragjának napja, mely előtt megremegnek az angyalok. Hirdesd Isten irgalmasságát a lelkeknek, amíg tart az irgalom ideje! Ha most hallgatsz, felelned kell azon a rettenetes napon nagyon sok lélekért.” (Napló, 635.)

Fausztina nővér azonban nem hallgatott az irgalmasságról, hanem hirdette és cselekedte. Ő is átélhette, ami oly sok szent életében megtörtént: Jézus megjelent neki egy szegény koldus álruhájában. Megdöbbsentő, hogy Jézus mennyire értékeli bennünk azt, amit Ő maga adott nekünk. „Ma Jézus egy szegény fiatalember alakjában jött a portára. Lesoványodott, fiatal férfi képében, rongyos ruhában, mezítláb, hajadonfőtt, agyonfagyva, mert hideg és nedves volt az idő. Valami meleg ételt kért. Bementem a konyhába, de nem volt ott semmi a szegények részére. Keresgélés közben találtam egy kis levest. Megmelegítettem, tördeltem bele egy kis kenyeret, s így adtam a szegény fiúnak, aki megette. Abban a pillanatban, amikor elvettem tőle az edényt, tudomásomra hozta, hogy Ő az ég és föld Ura. Ahogy megláttam, ki Ő, eltűnt a szemem elől. Midőn visszatértem cellámba, elgondolkodtam a történeteken. Ekkor meghallottam lelkemben: „Leányom, meghallottam a szegények áldásait, akik a portáról eljövet áldanak engem. Az engedelmesség keretein belüli irgalmad megtetszett nekem, azért elhagytam trónomat, hogy megízleljem irgalmad gyümölcsét.” (Napló, 1312.)

Jézus fájdalmasan mondja Fausztinának: „Égetnek az irgalom lángjai. Szeretném kiárasztani őket az emberekre. Ó, milyen fájdalmat okoznak nekem, ha megtagadják befogadásukat! ... Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek. ***Ebben az utolsó órában a lelkeknek nincs más védelmük, mint az én irgalmam.*** Boldog az a lélek, aki életében az irgalom forrásába merült, mert az igazság nem fogja elérni.” (Napló, 1074-1075.)

„Egyesülni akarok az emberi lelkekkel. Gyönyörűség számomra összekapcsolódnia a lelkekkel. Amikor az emberek szívébe betérek a szentáldozásban, kezeim telve vannak kegyelemmel, amit a lelkeknek akarok adni. De ők nem figyelnek rám, egyedül hagynak engem és mással foglalkoznak. Annyira szomorú vagyok, hogy a lelkek nem ismerték fel a Szeretetet!” (Napló, 1385.)

„Kegyelmekkel akarom elárasztani őket, s ők nem akarják elfogadni ezeket. Úgy bánnak velem, mint valami holt dologgal, pedig szívem tele van szeretettel és irgalommal.” (Napló, 1447.)

„Minden kegyelem az irgalomból jön, és utolsó óránk is telve van irgalommal részünkre. Senki se kételkedjék Isten irgalmában, még ha bűnei éjfeketék lennének is. Isten irgalma erősebb nyomorúságunknál. Csak egy a fontos: a bűnös szívének ajtaját legalább egy kissé megnyissa Isten irgalmának sugara előtt. A többi Isten teljesíti. De szerencsétlen az a lélek, aki Isten irgalma előtt zárva tartja az ajtót, még utolsó óráján is! Ezek a lelkek borították Jézust gyászos szomorúságba az Olajfák hegyén. Az Ő legirgalmasabb Szívén keresztül áradt az isteni kegyelem.” (Napló, 1507.)

Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére

Isteni Irgalmasság bazilikája, Krakkó

Alacoque Szent Margithoz hasonlóan (aki az elsőpénteki nagy ígéretet kapta a halál órájára vonatkozóan), Jézus Fausztina nővére is bízott egy hasonló „életmentő” ajándékot, az irgalmasság rózsafüzérért. „Egy Miatyánk, Üdvözlégy és a Hiszekegy után a nagy szemekre ezt mondd: *Örök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Testét és Véré, Lelkét és Istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.* Majd a kis szemekre: *Jézus fájdalmas szenvedéséért*

irgalmazz nekünk és az egész világnak! Végén háromszor ismételd e szavakat: *Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten, irgalmazz nekünk és az egész világnak!*” (Napló, 476.) „Szüntelenül imádkozd azt a rózsafüzért, amit megtanítottam neked. ***Bárki, aki imádkozni fogja, halála óráján tapasztalni fogja nagy irgalmamat.*** A papok úgy fogják a bűnösöknek nyújtani, mint az utolsó mentőövet. Ha csak egyszer is elimádkozza valaki, legyen bár a legmegátalkodottabb bűnös, elnyeri végtelen irgalmam kegyelmét. Azt akarom, hogy az egész világ megismerje irgalmamat. Felfoghatatlan kegyelmekben részesítem azokat a lelkeket, akik bizalommal vannak irgalmasságom iránt.” (Napló, 687.)

Fausztina nővért az Úr őrangyalán keresztül állítja az Isteni irgalmasság szolgálatába. „Az éjszaka hirtelen felébresztettek: egy lélek kért imát, akinek nagy szüksége volt erre az imára. Röviden, de egész lelkemből kértem az Úr kegyelmét számára. Másnap, amint beléptem a kórterembe, megpillantottam egy haldoklót. Megtudtam, hogy az éjjel kezdődött meg nála az agónia. Éppen akkor, amikor imát kértek tőlem. Hirtelen meghallottam lelkemben a hangot: ‘Imádkozd el azt a rózsafüzért, amit tanítottam neked!’ Szaladtam a rózsafüzéremért, letérdeltem a haldokló mellé, s lelkem egész buzgóságával elkezdtem a rózsafüzért imádkozni érte. Hirtelen kinyitotta a szemét, s rám nézett. Még nem fejeztem be az imát, amikor csodálatos nyugalomban meghalt. Buzgón kértem az Urat, teljesítse ígéretét, amit ehhez a rózsafüzérhez fűzött. Az Úr tudatta velem, hogy ez a lélek elnyerte az ígért

kegyelmet. Ez volt az első lélek, aki megtapasztalhatta az Úr ígérését. Éreztem, hogyan fogja körül őt az Úr irgalmassága. – Midőn beléptem magányomba, meghallottam ezeket a szavakat: 'Minden lelket, aki ezt a rózsafüzért imádkozza, megvédem halálos óráján, mint saját dicsőségemet. Ha mások imádkozzák egy haldokló mellett, az is elnyeri ugyanezt a bűnbocsánatot. Ha ezt az imát a haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja, és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket. Fiam fájdalmas szenvedése megindítja irgalmam mélységét.' (Napló, 809-811., lásd még: 820., 828., 834-835.)

Néhány jótanács Fausztina nővértől:

1. „Minden ügyet úgy kell intézni, ahogy azt halálom pillanatában tenném. Ezért mindenben figyeljünk Istenre!” (Napló, 226.)
2. „Semmi sem rettenthet el, még ha az egész világ jönne is ellenem. A kellemetlenségek csak a felszínt érintik, bensőmben nincs belépésük, mert ott Isten lakik, aki megerősít és betölt engem.” (Napló, 480.)
3. „A halál nem pusztít el semmit, ami jó.” (Napló, 694.)
4. Fausztina nővér hosszasan beszélt Jézusnak azokról, akik fontosak számára. Jézus azt válaszolta: „Leányom, ne legyél bőbeszédű! Azokat, akiket különösen szeretsz, én is szeretem! Kedves nekem, ha beszélsz róluk, de ne vidd túlzásba!” (Napló, 739.)
5. Három módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot felebarátaid iránt: első a cselekedet, második a szó, harmadik az imádság. Ezáltal dicséri és tiszteli a lélek az irgalmamat. A legerősebb hit sem segít cselekedetek nélkül.” (Napló, 742.)

Elzbieta Siepak nővér, aki ma a krakkói kolostorban él – egyike azoknak, akik a legjobban ismerik Fausztina nővér életét – így foglalja össze szentté avatott rendtársnője küldetését: Feladata volt, hogy a kinyilatkoztatásból mindenki által ismert, de feledésbe merült igazságot, Isten irgalmas szeretetét újra az emberek emlékezetébe idézze. Feladata volt az is, hogy az emberekkel megismertesse az Isteni Irgalmasság tiszteletének formáit, azokat a gyakorlatokat, amelyeknek az a célja, hogy az emberek határtalanul bízzanak Isten jóságában, és mindenki törekedjen arra, hogy irgalmas szívű legyen embertársaihoz, és így újuljon meg az emberek vallásos élete.

Fausztina nővér sírja a krakkói rendházuk templomában

II. János Pál pápa már krakkói éveiben jól ismerte Fausztina nővér életét és Naplóját. Érsekként ő indította el boldoggá avatási eljárását 1965-ben. A Gondviselés megadta neki azt a nagy kegyelmet, hogy Fausztina nővért 1993-ban boldoggá, 2000-ben pedig szentté avathatta.

A boldoggá avatást követő általános audiencián ezt mondta a pápa: „Isten megszólított bennünket boldog Faustina Kowalska nővér lelki gazdagságán keresztül. Ő adta át a világnak az Isteni Irgalmasság nagy üzenetét és arra biztat minket, hogy teljesen hagyatkozzunk rá a

Teremtőre. Isten különös kegyelmet adott neki, hogy megtapasztalja az ő irgalmát misztikus élmények és a kontemplatív ima rendkívüli adományán keresztül.

Boldog Fausztina nővér, köszönöm neked, hogy újra felidézted a világnak az Isteni Irgalmasság nagy titkát. Ezt a „megrázó misztériumot”, az Atya kimondhatatlan titkát, amelyre oly nagy szüksége van ma az embernek és az egész világnak.”

A szentté avatás 2000 húsvétjának második vasárnapján történt. A pápa – Jézus kívánságának megfelelően – ezt a napot nevezte ki az Isteni Irgalmasság ünnepének (s rá öt évre ennek vigíliáján ölelte magához őt az Isteni Irgalom és az Irgalmasság Anyja).

A szentté avatási beszédben többek között ezt mondta a pápa:

„Jézus megmutatta övéinek kezét és oldalát, vagyis a szenvedés sebeit, mindenekelőtt azonban szívének sebhelyét, ahonnan az irgalom nagy forrása fakad, és az emberiségre árad. Ebből a szívből Fausztina nővér két fénysugarat lát, amelyek megvilágítják az egész világot. A vér felidézi a keresztdozatot és az Eucharisztia ajándékát, a víz a keresztségre és a Szentlélek adományaira emlékeztet. Nem új üzenet ez, de annak lehet tartani, mert abban segít bennünket, hogy mélyebben átéljük Húsvét Evangéliumát és hogy korunk emberiségének, mint fénysugarat ajánljuk. Az isteni irgalom fénye, melyet az Úr Fausztina nővéren keresztül akar ismét átadni a világnak, megvilágítja a harmadik évezred útját.”

Az Isteni Irgalmasság rózsafüzérének imája:

Örök Atya! Felajánlom neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak testét és véré, lelkét és istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Jézus fájdalmas szenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!

*Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten, irgalmazz nekünk és az egész világnak!
Amen.*